

virkelig maatte ville, at denne Lov bliver fremmet, at de ikke i et enkelt Punkt, som synes dem mere underordnet, følge deres personlige Tilbøielighed (Hør!); thi det kan overordentlig let hændes, og forekommer mig i høi Grad sandsynligt, at, naar man saaledes, snart i denne, snart i hiin Paragraph afviger i Punkter, som for den Enkelte synes at være mindre vigtige, men hvorimod man dog egentlig ikke har noget Væsentligt at erindre, og som for Andre kunne være meget væsentlige, saa gjør man Sit til at kaste hele Loven overende. De, som i Gjæringen ønskede, at Loven kastes, tage naturligtvis med Glæde imod denne Bistand, der saaledes gives (Grundtvig: Ja!) Den ærede Rigsdagsmand siger Ja; det behøves virkelig ikke, thi det er begribeligt. — Men paa den anden Side vilde jeg nødig, at Nogen skulle give denne Bistand uden bestemt at mærke, hvem de give denne Understøttelse. Til dem altsaa, som ikke finde, at de krænke deres Overbeviisning ved at stemme for et Forslag, der gaaer i en fra deres Tilbøielighed noget afvigende Retning, og som derhos i det Hele taget ville, at Loven skal fremmes, er det, at jeg retter den Bøn, at de ikke i saadanne enkelte Sager, som forekomme dem at være ligegyldige, fravige det, som man tidligere med Meie, ikke uden gjensidig Imødekommen, er bleven enig om at opstille; thi derved arbejder man blot sine Modstandere i Hænderne. Naar endelig den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) før antydede og meente, at den hele Paragraph om ærefrænkende Ord skulde gaae ud, saa har han jo her benyttet en Leilighed til at lægge sin Ringeagt for ubesøiede Angreb for Dagen, en Leilighed, som han jo med god Grund kan gribe; men deraf følger jo dog virkelig ikke, at det paa nogen Maade vilde være forsvaret at udstryge Begrebet om ærefrænkende Ord af vor Lovgivning. Fordi der kan være en Deel af Pressen, der maa betragtes som Handelsvare, deraf følger dog ikke, og det kan ikke være den ærede Rigsdagsmands Mening, at den hele Presse skulde være Handelsvare, og fremdeles, fordi der kan være Fornærmelser og Sigtelser af en saadan Natur, at man gjør vel i ikke at røre ved

dem, saa kan det dog ikke være hans Mening, at Alle skulle indrømme ham, at man skal lade alle Sigtelser hvile, uden at fremhæve eller paatale dem. Der er her virkelig ikke Spørgsmaal om at give nye strenge Bestemmelser i denne Retning; thi de Bestemmelser, som her ere foreslaaede, kunne med Tvivl hverken betegnes som i det Hele nye eller som strenge, de sluttede sig nemlig i det Væsentlige til den gjældende Retstilstand, og de søge kun at borttage det Forargelige, som i værende Lovgivning har, thi det maa jo være reentud, mine Herrer! at den nuværende Lovgivnings Bestemmelser om Tremærksstraffen, om Ureløshed ere urimelige, og Lovgivningen har jo tvunget Domstolene i Anvendelsen af de Lovbestemmelser, som ere citerede under det 16de Forslag, til at gaae de besynderligste Veie, blot for ved Hjælp af Bestemmelserne i Forordningen af 27de September 1799 at faae noget ud, som ikke blev aldeles fortvivlet. At man nu vil opretholde en saadan Tilstand, at man vil kaste et Forsøg paa at give en jævn og simpel Ordning af Forholdene bort, eller at man endog vil affkaste al Straf for Urefornærmelser, det forekommer mig dog at være aldeles unaturligt og excentrisk.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Grundtvig: Jeg skal ikke tage Ordet nu.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ordet.

Wilfens: Jeg kan rigtignok ikke Andet end beklage, at §§ 8 og 9 blive diskuterede under Cet, thi § 9 bliver derved Stedbarn. § 8 dreier sig nemlig om Gjenstande, der langt mere fængsle Thingets Opmærksomhed, og der give Anledning til langt mere omfattende Discussioner, og hvergang der ialfald bliver kastet et Blik og anvendt et Par Ord paa § 9, og navnlig paa dens Slutning, som jeg har bragt under Discussion, tør jeg knap gjøre Regning paa, at man følger dette og samler de spredte Dele af Forhandlingen over denne Paragraph, der ere adskilte ved vidtløftige Deductioner om ganske andre Ting, og at man gjør det med al den Opmærksomhed, som jeg meget kunde ønske; thi jeg troer virkelig, at, dersom Dis-